անոնց համար կ'թուի երբեմն ծառայած ըլլալ նաեւ իբրեւ ծխական եկեղեցի. այս պատճառաւ է հաւանաբար որ մկըրտութեան աւազան մ'ալ չկայ ներսը այլակողմեան դասի որմին մէջ։

Ինչպէս կ'հասկցուի մեծ դրան ճակատի արձանագրութենէն(*), Ս. Մինասի չինութեան ծախքը հոգացուած է մեծ մասամբ ժողովրդային հանգանակութենէ եւ մասամբ Պոլսեցի Տ. Պօղոս Վարդապետի ձեռնտուութեամբ։ (**)

(*) Շնորհիւ եւ ողորմութեամբ Տեառն կառուցաւ Տաճարս Սրբոյն Միքայելի արդեամբք Եգիպտոսի բարեպաշտ ժողովրդոց եւ ձեռնտուութեամբ Պօղոս խոնարհափայլ Վրդ՝պետ Պոլսեցւոյ յառաջնորդութեան Տեառն Գաբրիէլի Սրբազան արհի Եպ՝սկ Եգիպտոսի. յամի Տեառն 1843 Փետր. 14.

(**) Այս հոգեւորականը Երուսաղէմի միաբաններէն էր եւ Տ. Գաբրիէլ Եպիսկոպոսի կ'աջակցէր կանուխէն, թերեւս նոյն իսկ Տ. Կիրակոս Եպիսկոպոսի օրով եկած ըլլալով Եգիպտոս, իբրեւ ժամասաց եկեղեցական. իրեն հետ կ'յիշուի նաեւ ուրիշ մը, Տ. Գրիգոր Վարդապետ Վանեցի, որ ուրիշ երկու արձանագրութեանց մէջ կ'նշանակուի հաճախայ, եւ կ'ըսուի թէ Տ. Կիրակոս Եպիսկոպոսէ ձեռնադրուած է Ս. Սարգիս եկեղեցւոյ մէջ։ Որովհետեւ սովորութիւն էր միաբան վարդապետներու ձեռնադրութիւնը վանքին մէջ կատարել, կրնայ մտածուիլ որ Տ. Գրիգոր այրիանալէ վերջ աբեղայացած ըլլայ հոս Եգիպտոսի մէջ։ Երկուքն ալ վաղուց պատասխանատուութեան սկսած ըլլալով հոս, կ'երեւի թէ ժողովրդային բարեպաշտութեան տուրբերու խնայողութեամբ իրենց համար կազմած էին նիւթական դրութիւն մը։ Տ. Գաբրիէլ Եպիսկոպոս իմաստութիւնը ունեցաւ յորդորելու երկուքն ալ որպէսզի Ազգէն ստացածնին Ազգին վերադարձնեն։ Այսպէս Տ. Պօղոս Վրդ. օգնեց նոյն Ս. Մինաս